

Revista de l'associació
de pares de nens sords
de Catalunya

juny de 2002
número 10
preu de compra voluntària: 2 euros

l'espai

d'APANSCE

Ir Festival de teatre escolar de sords de Catalunya

...i també:

REPORTATGES

Escolarización del niño
sordo

María Virginia Yarza

Per on començar?

Thais Figarola

L'ESPAI "DE DINS"

El universo se me cayó
encima

María González

Tenir un fill sord
i una identitat sorda

Cecilia Solanes i Josep M. Segimon

PAPERS D'APANSCE Núm. 7

Seguimiento psicosocial
de niños sordos en preescolar
que usan implantes cocleares

Gunilla Preisler, Anna-Lena Tvingstedt
y Margareta Ahlström

REPORTATGE

Encuesta a personas sordas y maestros de niños sordos

Escolarización del niño sordo

María Virginia Yarza

Pàgines 4 i 5

ACTUALITAT

Baporo acerca el mundo del motor a los niños sordos

Sabies que... Informació sobre diverses ajudes que ofereix l'administració

Colònies familiars a Llívia

Fin de curso y premios Apansce

4a sortida a la neu

Deafway II

Un pas endarrera del Senat en el reconeixement de la LS

1er Festival de Teatre Escolar de Sords de Catalunya. **Matí d'estrena**

Excursió al molí paperer de Capellades

Jornada APREL SXXI

Apansce en la Asamblea de la CNSE

Presentació del conte "El secret de l'avi"

Pàgines 6 a 10

REPORTATGE

Experiència bilingüe a l'Escola Bressol Germana Rosa Aymerich de Cabrils

Per on començar?

Thais Figarola

Pàgina 11

L'ESPai "DE DINS"

El universo se me cayó encima

María González

Pàgina 12

Tenir un fill sord i una identitat sorda

Cecilia Solanes i Josep Maria Segimon

Pàgina 13

L'ESPai D'APSOCECAT

Anàlisi del grup familiar i dels professionals que treballen amb el sordcec

Família i sordseguesa

Eva Jané

Pàgines 14 i 15

DOSSIER CENTRAL:

PAPERS D'APANSCE. NÚM. 7

Seguimiento psicosocial de niños sordos en preescolar que usan implantes cocleares

Gunilla Preisler, Anna-Lena Tvingstedt y Margareta Ahlström

L'Espai

Aquesta revista està editada per l'Associació de Pares de Nens Sords de Catalunya. APANSCE

Podeu contactar amb l'Associació o enviar articles i opinions per a la revista a aquesta adreça i fax:
c/ Pere Vergés, 1, 11a planta (Hotel d'Entitats La Pau)
08020 Barcelona
Telefon 617 000 268
Fax 93 410 92 09
E-mail: apansce@retemail.es
www.apansce.com
Teletext del Canal 33: pàg. 869

Reunió el segon dissabte de cada mes al Cerecutor c/ Regàs, 15. 08006 Barcelona

En aquest número han col·laborat:

Jordi Aymerich
Josep Bertrana
Maribel Bardají
Pere Cantenys
Pere Cantenys jr
Montse Gómez
Maria González
Mª Pilar Fernández-Viader
Thais Figarola
Eva Jané
Conxita Leal
Ricard López
Cèlia Matas
Neus Pájaro
Victòria Salvador
Josep M. Segimon
Cecília Solanes
Alfons Sort
Xavier Vegas
Albert Vila
Maria Virginia Yarza

Editora pàgines d'Apsocecat:
Victòria Salvador

Editora i maquetista:
Raquel Perich

Imprimeix:
MultiCopy Grafic
c/Consell de Cent, 119
08015 Barcelona

apansce
Associació
de pares de nens sords
de Catalunya

EDITORIAL /

Les persones sordes adultes es representen a elles mateixes. Això sembla una cosa tant obvia com dir que les persones oïdores adultes es representen a elles mateixes. És bo de recordar-ho perquè els sords encara tenen el mal record d'altres èpoques en què professionals o pares benintencionats volien representar als seus fills més enllà de l'edat que els hi corresponia.

Els pares som els responsables i representants legals dels nostres fills fins que arriben a la majoria d'edat. Més enllà, els podem ajudar i els contínuem estimant, però legal i socialment no podem parlar en el seu nom. Una organització de pares no es pot atribuir mai la representació de sords adults perquè no la té i perquè amb això no ajuda als seus fills, ni els pares s'ajuden a ells mateixos.

Les associacions de pares sí que podem treballar sempre per recolzar les persones sordes adultes a obrir-se camí cap a una vida millor. Podem per exemple dir que ens entristeix la decisió del Senat de rebutjar una llei per al reconeixement de la Llengua de Signes.

El vot dels senadors del Partit Popular, contra el de tots els altres grups del Senat ha impedit que s'aprovés una llei que reconeixia una realitat: que una part important de ciutadans utilitzen la Llengua de Signes en la seva vida social, laboral i educativa.

A Catalunya i a molts altres llocs d'Espanya hem viscut situacions similars, no fa tants anys, en que el català, la llengua que utilitzàvem era negada per les lleis. Esperem que aviat es corregeixi aquest error i que tingui lloc dins de les lleis el què és una realitat per a molts sords, famílies i amics seus.

Conxita Leal

Primeros resultados de una encuesta a personas Sordas y maestros de niños Sordos de Catalunya

La información que presentamos forma parte de un proyecto de investigación sobre modelos educativos bilingües en la educación del Sordo que la autora está desarrollando bajo la dirección de la Dra. M^a. Pilar Fernández-Viader, catedrática de la Facultad del Profesorado de la UB y con el financiamiento del Consejo Provincial de Educación de la Provincia de Río Negro, Argentina. Ofrecemos los resultados de la encuesta que se realizó a un grupo de docentes y de personas Sordas durante el curso académico 2000-2001 en Catalunya.

Escolarización d

Autora:
María Virginia
Yarza

Dirección
del proyecto:
Dra. M^a del Pilar
Fernández-Viader
Departamento de
Psicología Evolutiva
y de la Educación.
Universidad de
Barcelona

Propósitos de nuestra encuesta

Nuestros objetivos fueron: 1. Conocer qué piensan las personas Sordas y los maestros de la educación del niño Sordo y, 2. Comparar y valorar nuestros resultados con los obtenidos por Marchesi en la encuesta de 1987. Para ello encuestamos a docentes de tres escuelas bilingües de Catalunya (CEIP Tres Pins, CEIP Josep Pla y el CRAS de Sabadell) y, a presidentes y un miembro de la comisión directiva de cada Asociación de sordos de Catalunya y de la FESOCA. Las encuestas no tenían carácter obligatorio, aún así tuvimos una respuesta muy satisfactoria. Por ello, agradecemos la colaboración en la tarea de entrega de las encuestas a: la Presidenta de la FESOCA (Federació de Sords de Catalunya), Encarna Muñoz; al Presidente de ILLESCAT (Centre d'Estudis de la Llengua de Signes Catalana), Josep

María Segimon; al director del CRAS de Sabadell, Fernando Galcerán; la Directora del CEIP Josep Pla; a Esther Molins del CEIP Tres Pins. Y, también, especialmente agradecer la colaboración de todas las personas que rellenaron nuestra encuesta e hicieron posible esta investigación: los presidentes y los miembros del comité de asociaciones de sordos y, los maestros de las escuelas.

La encuesta constaba de cuatro apartados:

1. datos del encuestado, 2. escolarización del niño sordo, 3. sistema de comunicación y 4. sugerencias. Se pidió a los encuestados que al responder pensarán en un niño: Sordo profundo, prelocutivo (o postlocutivo precoz) y sin problemas agregados. Los encuestados podían marcar dos o más opciones debiendo justificar su elección. Esto permitió flexibilizar las opciones de respuesta y, por ende, ajustarse más a las opiniones de los encuestados.

Algunos datos obtenidos

Presentamos los resultados de la segunda y tercera parte de la encuesta, en relación a las preguntas realizadas: *¿A qué tipo de escuela debe asistir el niño Sordo?* Los resultados muestran que la mitad de los sordos y de los maestros coinciden en la necesidad de una escolaridad combinada, mientras la otra mitad marca una opinión divergente: los sordos apoyan la escolaridad en especial y los maestros, en ordinaria. Al parecer los docentes son los que más se decantan hacia la escolarización en escuelas ordinarias con integración preferente de Sordos.

¿Quién debe ser el maestro del niño Sordo? Para la gran mayoría de nuestros sujetos no hay lugar a duda de que la enseñanza del niño Sordo debe ser compartida por maestros Sordos y Oyentes. También valoran la figura del intérprete como mediador entre el discurso de personas Sordas y Oyentes en el ámbito educativo. Los miembros de la Comunidad Sorda son los que ponen más énfasis en la intervención del intérprete en este contexto.

¿Qué lengua deben adquirir los niños Sordos desde pequeños? Ambos grupos sugieren que los niños Sordos deben adquirir desde edades tempranas dos lenguas para su mejor desarrollo, esto es, la lengua de signos y la lengua oral. Algunos encuestados —en su mayoría Sordos— resaltaron más la lengua escrita. Destacan dos cambios importantes con respecto a hace 14 años atrás: a) los sistemas no-lingüísticos no tienen prácticamente apoyo y b) la lengua oral, como lengua única, carece totalmente de apoyo.

¿Cómo se deben comunicar los padres y docentes con el niño Sordo? Ambos grupos concuerdan en forma mayoritaria que los padres deben aprender LS. El incremento de esta concientización en los maestros es emergente en comparación con estudios anteriores (Marchesi, 1987). Se ha casi duplicado el apoyo a la LS y el Bimodal ha reducido su porcentaje de apoyo a niveles casi inexistentes.

Ambos grupos concuerdan también en que los maestros deben aprender LS. El grupo de Sordos muestra más exigencias en cuanto al aprendizaje de la LS por parte de los maestros que para los padres. No es de

el niño Sordo

extrañar pues un maestro elige trabajar con Sordos por lo tanto debe estar preparado para atender las demandas de sus alumnos. Por otra parte, el hecho de que ningún maestro marcara el Bimodal es para nosotros un indicador del compromiso de estos docentes con el PEIB que está en marcha dentro de su escuela. Es necesario aclarar también que la mayoría de docentes que optaron por la opción “ambos” explicaron que el Bimodal era útil como apoyo durante el aprendizaje de la lectoescritura y otros, agregaron que el Bimodal sirve de nexo entre la LS y la LO

¿Cuál debe ser la lengua de educación para el niño Sordo? El bilingüismo es la opción más elegida tanto por los maestros como por los Sordos. Aunque los porcentajes no son tan absolutos como en las gráficas anteriores (aquí los sistemas no-lingüísticos gozan de cierto apoyo). Creemos que esto se debe a la influencia de la tradición alfabetizadora de la escuela. La lengua escrita es la lengua escolar por excelencia y como todos sabemos es el gran desafío dentro de la educación del Sordo. ¿Cómo lograr que sean buenos lectores y escritores? ¿Desde qué lengua se debe partir para enseñar a leer y escribir al niño Sordo?

Las diferencias de opinión más contrastadas están divididas entre los que creen que la lengua escrita se puede aprender a través de la LS y los que consideran necesario la existencia de un sistema no-lingüístico de apoyo que sirva de nexo entre la LS y la LO.

En resumen, hay coincidencias y divergencias de opinión entre ambos grupos:

Los Sordos y los maestros coinciden en que:

1. los niños Sordos deben aprender desde pequeños dos lenguas: LS y LO.
2. los padres y los maestros deben aprender la LS.
3. Casi un 50% de Sordos y de maestros apoyan la escolaridad combinada.

Los Sordos y los maestros difieren en que:

1. Los Sordos dicen que los niños Sordos deben ir a una escuela especial. Los maestros deben ser Sordos, Oyentes y Oyentes con intérprete. La lengua vehicular de aprendizaje debe ser la LS, la LO y la comunicación total.
2. Los maestros piensan que los niños Sordos deben ir a una escuela ordinaria. Los maestros de Sordos deben ser Sordos y Oyentes. La lengua de educación debe ser la LS y LO.

Los resultados nos permiten afirmar que:

1. Ha habido un aumento de concientización en los últimos años en Catalunya acerca de que el niño Sordo debe aprender una lengua tanto para comunicarse como para utilizarla como herramienta de aprendizaje.
2. Se ha establecido como necesidad la presencia de maestros Sordos y Oyentes dentro de la educación del Sordo, es decir, de representantes de las dos comunidades lingüísticas y culturales en las cuales se va a encontrar inmerso el niño Sordo.
3. Hay discrepancias y contradicciones importantes en cuanto al rol de las lenguas y de los sistemas no-lingüísticos dentro del ámbito escolar. Este un problema que requiere mayor análisis y profundización para una toma de decisiones educativa que evite el riesgo de caer en el semilingüismo en algún contexto determinado.

Baporo acerca el mundo del motor a los niños sordos

Pere Cantenys
y Pere Cantenys jr.

El pasado 3 de noviembre APANSCE realizó una salida a Vic (Barcelona), para conocer el mundo de los Rallies. Organizado por **Baporo Motorsport** con la colaboración de Apansce y bajo el lema “Baporo acerca el mundo del motor a los niños sordos”, 40 personas (18 niños y 22 adultos) pasamos un día inolvidable para padres e hijos.

Baporo Motorsport se dedica a preparar nuevos pilotos y coches de Rallies, organizar carreras y otras actividades relacionadas con el mundo del motor. Su propietario es Pep Bassas, 2 veces campeón de España de Rallies en los años 1984-1985. Nos encontramos todos en la estación de Renfe de Vic donde nos tenía que recoger Pep Bassas para dirigirnos a las instalaciones de Baporo. Ya existía un cierto nerviosismo entre todos por lo que nos imaginábamos íbamos a vivir pero nadie podía imaginarse lo que vivimos.

Iniciamos la jornada con un excelente desayuno obsequio de Baporo, a base de pan con tomate y embutidos de la comarca, con una deliciosa coca de postre. A continuación empezamos a disfrutar de la visita a las instalaciones y el primer contacto con los coches que Baporo tenía preparados para la demostración. Con detalladas explicaciones sobre las características y funcionamiento de motores, medidas de seguridad, potencia, etc.

Baporo puso a disposición de los tres pilotos invitados a conducir coches (Salvador Cañellas, Dani Solà, Joan Roca) dos Seat Cordoba WRC de unos 320 cv de potencia y un Seat Ibiza. Los Seat Córdoba acababan de correr un Rally en Asturias. Eran auténticos coches de Rallies iguales que los que corren el Mundial.

La expectación fue en aumento, empezaron las vueltas al circuito con los niños y jóvenes, Pep ante el nerviosismo y la expectación que mostrábamos los padres nos invitó a que también tuviéramos nuestro “bautismo” en un coche de Rallies.

Baporo hizo entrega de todo tipo de regalos a los niños (gorras, camisetas, posters, pins, etc..) Para finalizar este bautismo automovilístico nos dirigimos al Circuit d’Osona de la Empresa Karting

Serveis SL donde nos dejaron rodar en su circuito con los Karts. Los niños mas mayores solos, y los mas pequeños acompañados de sus padres. Hay que dar las gracias a la Empresa **Baporo Motorsport** por el día tan fantástico que tuvimos, será un día muy recordado por todos.

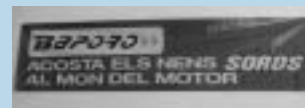
Agradecemos a todo su equipo la colaboración y afecto mostrado para que todo fuera perfecto y también un agradecimiento muy especial, a los 3 pilotos que colaboraron con la excelente conducción y trato que nos dispensaron a todos los niños y adultos, Salvador Cañellas, Dani Solà, Joan Roca y un último agradecimiento a la empresa Osona Karting Serveis que nos permitió rodar con sus karts en el circuito de Osona.

Cuando escribo este artículo han pasado ya unos meses y puedo aseguraros que seguimos teniendo un gran recuerdo de aquel día y que es tema frecuente de conversación entre los niños.

Mi hijo desde aquel día siempre que vemos noticias de rallies mira si alguno de los pilotos que conoció aquel día ha ganado o como ha quedado en la clasificación.

Pep consiguió crear un nuevo grupo de aficionados al mundo del motor. Con iniciativas como esta es como se introducen a los niños a conocer diferentes aspectos del mundo que les rodea, en este caso ha sido el mundo del motor.

Esperemos repetir la experiencia en próximos años, los que no pudieron ir están esperando esta nueva oportunidad y son muchos los que preguntan. GRACIAS PEP

Sabies que...

Maria González

Ajut a les famílies amb infants menors de 3 anys ó de 6 anys si són nombroses

L'ajut consisteix en una quantitat de 480,81 euros (80.000 ptes) per cada infant i l'abonament es farà en un sol pagament.

No han de superar el nivell d'ingressos següent:

Famílies de 3 membres: 36.060,73 euros/any (6 milions de ptes)

Famílies de 4 membres: 42.070,85 euros/any (7 milions de ptes)

i així successivament.

Les famílies interessades han d'adreçar-se a qualsevol **Oficina de Benestar Social** o poden trucar per informar-se al 900 300 500

El termini per presentar les sol·licituds és el 29 de juny.

Prestació per fills a càrrec menors de 18 anys amb disminució

Prestació que dóna la **Seguretat Social** a totes les famílies amb fills menors de 18 anys amb certificat de disminució. Aquesta prestació és independent del nivell d'ingressos que es tinguin.

L'ajut consisteix en una quantitat de 288,48 euros semestralment (48.000 ptes).

Colònies familiars a Llivia (la Cerdanya)

El passats 18, 19 i 20 de maig, l'**Associació de Comunicació Visual i de Llengua de Signes de Catalunya (ACULLS)**, va organitzar unes colònies familiars a Llivia, a les que hi van assistir un gran nombre de famílies.

Es van organitzar moltes activitats diferents: taller de coneixement de la natura, visita als banys termals a l'aire lliure de Dorres (França), gimcanes, teatre,...

Totes elles foren pensades perquè hi poguessin participar tots els membres de la família (pares/mares i fills/lles). Van ser tres dies molt intensos on els més petits i també els grans vam disfrutar d'allò més.

Fin de curso y premios Apanсце

Albert Vila

El día 1 de junio se entregaron los Premios Apanсце otorgados a iniciativas destacadas por su aportación a la educación de los niños Sordos. Este año los premios recayeron en: **Baporo Motorsport**, por la organización de una Jornada para acercar el mundo del motor a los niños/as sordos/as. Varios niños presentes en el acto, que recogieron el premio en representación de la empresa, explicaron su inolvidable experiencia (ver artículo de Pere Cantenys en esta misma sección). El otro premio Apanсце fue para la **Asociación de Difusión de la Comunidad Sorda (ADCS)**, fundada en el año 1999, editora de **Difusord** (publicación gratuita en internet: www.difusor.org), por contribuir al acceso de la información de interés para las personas Sordas, a través de las nuevas tecnologías, contribuyendo con ello a la eliminación de las barreras de comunicación. Entre los objetivos prioritarios de la Asociación está la de promover la educación bilingüe de los niños/as sordos/as.

Seguidamente se repartieron los diplomas a los alumnos de los cursos de informática para niños/as sordos/as y los cursos de LSC para padres y abuelos.

El acto concluyó con un animado aperitivo con la participación de todos los asistentes.

4ª Sortida a la neu

Maribel Bardaji

Un any més els amants de la neu d'APANSCCE vam fer la nostra "escapadeta" anual. El fet de que a partir d'aquest any el forfait de l'estació d'Ordino deixés de ser gratuït per als sords, no ens va desanimar gens. Així és que vam escollir una estació més a prop, vam preparar anoracs, bosses i esquís i el dia 23 de març vam marxar tots cap a La Masella. Vam gaudir d'un dia ben assolellat, de la neu i de la bona companyia. A mida que el sol s'amagava, les nostres energies, s'apagaven i res millor que l'Alberg de La Seu d'Urgell per refer-se. Abans d'anar a dormir

tothom va aprofitar una estona per jugar, passejar i parlar mentre que els nens i nenes observaven amb admiració els jocs i converses dels adolescents. El diumenge lluía un sol esplèndid i vam optar per passejar pel casc antic de la ciutat i pel Parc del Segre on grans i petits vam anar compaginant l'exercici, la lectura, el joc i allò que ens agrada a tots que es xerrar i compartir les nostres vivències. Inevitablement va arribar l'hora de tornar cap a casa i entre petons i abraçades la frase més repetida del nostre comiat era fins la propera.

Deaf Way II

Alfons Sort

Del 8 al 13 de Julio, en Washington y aprovechando las instalaciones de la **Universidad Gallaudet** y del conjunto de la ciudad, tendrá lugar el evento más importante de la comunidad sorda en estos años. A mitad de Mayo había 6.300 personas inscritas, de 103 países, 57% mujeres, 43 % hombres, 63% sordos, 26% oyentes, España el décimo país en inscripciones... Todos estos datos se pueden consultar actualizados en www.deafway.org

La lista de actividades es igualmente impresionante:

Un programa completo de Conferencias y debates con más de 300 conferenciantes y todos los actos organizados en 12 áreas temáticas que cubren todo lo que puede ser de Interés para las personas sordas.

Una serie de actos culturales en los principales escenarios de Washington con varios centenares de grupos artísticos de sordos actuando.

Una serie de actos sociales paralelos, incluyendo una carpa gigante cada noche con espectáculos como punto de encuentro, Cena de Gala, actividades y campamentos paralelos para niños y jóvenes.

Varios grupos de sordos, padres y profesionales de Cataluña

intervienen en algunas de estas actividades. APANSCE presentará una ponencia de 45 minutos sobre la educación bilingüe de los niños sordos en Catalunya.

En realidad será imposible asistir a todos los actos, en cada momento del día habrá por lo menos 4 actos entre los que habrá que escoger.

Deaf Way II será sin duda un gran salto adelante en los objetivos y las formas de vida de las personas sordas. La Primera edición, en el 1989, estaba prevista para 500 asistentes y tuvo más de 5.000. Fue la antecesora de una serie de movimientos que han transformado a mejor la vida de las personas sordas en los últimos 12 años, ayudando a que las personas sordas tomaran consciencia de sí mismas como grupo social y empezaran a conseguir una serie de derechos sociales e individuales que otros colectivos ya habían conseguido por sí mismos.

La representación catalana parece que será bastante numerosa, unas 40 personas, y sin duda nos permitirá a todos estar bien informados de todo y soñar un poco en todas las cosas que podremos hacer en los próximos años.

Un pas endarrera del Senat en el reconeixement de la llengua de signes

Alfons Sort

El camí per a reconèixer legislativament el que és un fet no esta sent fàcil per la Llengua de Signes. Segons la **Confederacion Nacional de Sordos d'Espanya**, hi ha 150.000 usuaris habituals de la LS a Espanya. Aquesta xifra augmenta a 400.000 si afegim familiars, professionals, intèrprets, etc... Des de fa anys el moviment associatiu dels sords intenta que aquesta realitat estigui reconeguda per la llei, de manera que la Llengua de Signes pugui trobar el seu lloc en el sistema educatiu, serveis socials i mitjans de comunicació públics.

Un dels primers passos el va fer el Parlament de Catalunya que ja fa 10 anys va aprovar una Proposició no de llei en que es reconeixia el paper de la Llengua de Signes. Posteriorment el novembre del 1997 la Comisión de Política Social y Empleo del Congreso de los Diputados va aprovar un altre Proposició no de Llei instant al Govern a prendre les mesures per al progressiu reconeixement i implantació de la Llengua de Signes.

Recentment, el 23 d'Abril, el Senat ha fet un pas endarrera al rebutjar amb els vots del PP, la proposta presentada pel Grup Socialista i recolzada pels grups nacionalistes, demanant la declaració de la LS com a llengua oficial i a més les mesures legislatives, plans formatius i recursos necessaris per a la integració de les persones sordes.

La Secretaria General del Ministeri de Assuntos Socials, Concepció Dancausa, va declarar que "todavía es pronto para declarar la lengua de signos como lengua oficial". Al igual que els que van presentar la proposta ens preguntem que per a quan consideren aquestes persones que ja sera hora que la llei reconegui el que ja és part de la nostra vida, la Llengua de Signes. Les diferents associacions de sords ja s'han manifestat en contra d'aquesta decisió i en algunes ciutats ja han començat a fer accions per donar a conèixer la seva protesta. Esperem que aquest pas endarrera serveixi per què els propers passos endavant ens portin a un reconeixement legal de la Llengua de Signes com ja és un fet a molts països de tot el món.

Cartes al director

Pedimos colonias para jovenes sordos

Somos dos jóvenes sordos de 15 y 16 años. Nos gustaría que hubiera unas colonias de jóvenes sordos este año porque estamos protestando por las colonias de los niños sordos que los adolescentes no pueden participar. Entonces queremos crear ya las colonias para jóvenes sordos de entre 12 a 17 años en julio de este mismo año.

Nos gustaría que hicieran unas actividades fantásticas, por ejemplo: escala, piscina, tiro de arco, deportes, karts, ir a pasear con bicicleta en camino o en la montaña, juegos nocturnos, teatro, juegos de carrera: saltar con el saco, juegos de piscina, ... Espero que los chicos sordos se interesen mucho ... [Marc i Joan](#)

Va ser un autèntic matí d'estrena. Des de les deu, una hora abans de la funció, els passadissos de l'Institut Joan Pelegrí bullien de gent. En molt pocs minuts es va formar una llarga cua escala amunt i fins el carrer, amb amics, avis i pares i mares orgullosos. La sala d'actes de l'institut estava atapeïda i molta gent va haver d'estar dreta i els més petits seien al terra davant de la primera fila.

Conxita Leal

Matí d'estrena

Mentrestant els actors assajaven aprofitant els últims moments ajudant-se a vestir i maquillar-se els uns als altres. La Rosario Buedo organitzadora de l'acte controlava la situació. El Josep M. Segimón explicava el programa de la matinal de teatre preocupat perquè els de Lleida encara no havien arribat. La Maria Bisbal havia preparat els decorats del Gat amb Botes i s'esforçava a posar ordre entre els artistes del Tres Pins, els primers a actuar. La Pepita Cedillo directora, donava les últimes instruccions.

A continuació l'escola Josep Pla va oferir el "Planeta de colors" una dolça història en la que tres petits viuen un somni d'ocells i planetes de tots els colors. L'escola en ple hi va actuar amb uns decorats impressionants sota la direcció de la Leticia Arrebola, el Santiago Frigola i el Josep Boronat.

Finalment van arribar els alumnes de Lleida i ens van transportar en "Somni" a la màgia del món del circ en una excel·lent actuació dirigits per Ignasi Martín. Els pares, i els avis estàvem impressionats i orgullosos de les actuacions dels nostres fills. Ells estaven satisfets d'haver fet un bon paper. Esperem que l'any que ve hi tornem.

Per fi es va obrir el teló i l'espectacle va començar amb un clàssic, la història del Gat amb Botes. Els alumnes del Tres Pins van deixar els nervis a fora i van encandilar el públic amb una gran actuació. Els alumnes de l'IES Josep Pla van presentar l'obra "El segrest de la primavera" una obra de misteri i humor, sota la direcció de Santiago Frigola i Josep Boronat.

L'IES Consell de Cent ens va emocionar amb la poesia del Pablo Neruda. L'excel·lent interpretació dels alumnes va estar dirigida per la Mercè Reixach i Maria Asta.

Excursió al molí paperer de Capellades

Cecilia Solanes

El passat 27 de gener d'enguany, organitzat per l'Associació de Comunicació Visual i Llengua de Signes (ACULLS) vam assistir un total de 57 persones a una interessant visita guiada e interpretada en Llengua de Signes al Museu Molí Paperer de Capellades, va ser una visita on la canalla i els no tan "canalles" vam seguir amb interès el procés d'el·laboració del paper

seguint el curs de l'història, on els mes joves i algun que es creia jove i que no va "colar" s'ho van passar molt bé fent una fulla de paper seguint les indicacions de la guia del museu. Per rematar el dia vam anar a fer una Calçotada que encara ara ens llepem els dits. Potser l'any vinent repetirem la Calçotada, això si començant el dia amb una sortida d'interès cultural.

Jornada APREL SXXI

El pasado 30 de noviembre de 2001 se inauguraban en el Campus de Vall d'Hebron de la Universidad de Barcelona las Jornadas APREL SXXI en el marco del proyecto Aprendizaje de Lenguas Europeas en las personas Sordas y Sordociegas en el siglo XXI financiado por la Comunidad Europea.

El evento contó con la participación de investigadores, estudiantes, profesionales y personas sordas y sordociegas.

Estas Jornadas se orientaban a cumplir los objetivos siguientes:

Aumentar la concienciación de la sociedad acerca de la importancia del aprendizaje de las lenguas de signos europeas como fuente de riqueza lingüística de la Unión Europea, sobre la base del respeto a la diversidad cultural y al multilingüismo logrando abrir nuevas vías para la integración de estas minorías sociolingüísticas en una Europa integrada y plural.

Promover el acceso a las lenguas europeas por parte de las personas Sordas y Sordociegas, difundiendo experiencias-modelo de enseñanza-aprendizaje de estas lenguas en sus diferentes modalidades, intercambiando y compartiendo materiales didácticos y nuevas tecnologías como herramientas aplicadas a estas enseñanzas. Difundir dichas tecnologías para que sean generalizadas y aprovechadas para la enseñanza-aprendizaje de las lenguas europeas. Establecer vínculos de colaboración e intercambio entre expertos en la enseñanza-aprendizaje de las lenguas, expertos en el uso y construcción de nuevos productos aplicados a las enseñanzas de las lenguas, así como también con asociaciones de usuarios, futuros estudiosos de estas lenguas en su modalidad viso-manual (lenguas de signos) y gráfica (lenguas escritas), utilizando como herramientas las nuevas tecnologías.

Apanse en la Asamblea de la CNSE

Albert Vila

Los días 2 y 3 de marzo de 2002 la CNSE celebró en Madrid, su asamblea general ordinaria. En su informe, el Presidente Luís J. Cañón, que accedió a la reelección para los próximos 4 años, presentó las distintas actividades realizadas en el 2001 por las comisiones de trabajo de la Confederación.

Destacamos entre ellas el Plan de Acción por el reconocimiento legal de la Lengua de Signos, presentado ya en el año 2000. Durante el 2001 se realizaron 10 audiencias con Presidentes de Comunidades Autónomas, completándose el programa de contactos durante el primer trimestre de 2002.

Se presentó también el Plan de Prioridades Estratégicas para el 2002, que son: la promoción de la L.S. con el objetivo de lograr su reconocimiento oficial y aumentar los recursos humanos para su desarrollo; la formación y empleo mejorando la cualificación de y las condiciones de trabajo de las personas Sordas y la aplicación de políticas eficaces; la promoción a la accesibilidad a la comunicación, información y nuevas tecnologías; la igualdad de oportunidades y participación social potenciando la juventud como futuro de la comunidad sorda; y por último el fortalecimiento del movimiento asociativo difundiendo la CNSE a la sociedad y contribuyendo al desarrollo y cooperación entre todas las iniciativas territoriales.

También se presentó el III congreso de CNSE a celebrar durante los días 26 al 28 de septiembre de 2002 en la ciudad de Zaragoza. Para más información consultar la página de internet: www.cnse.es/iiicongreso.htm

Presentació del conte: El secret de l'avi

Raquel Perich

Amb un gran èxit d'assistència, el passat 28 de maig es va presentar a l'Auditori de CaixaForum el conte "El secret de l'avi". L'acte va estar organitzat pel Credac Pere Barnils i Cromosoma. Va presidir l'acte la consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya Sra. Carme Laura Gil i per la regidora d'Educació Sra. Marina Subirats.

Les autores del conte, Marta Capdevila, Meritxell Cervantes, Gemma Gavilan i Maritxu Vilallonga van presentar la que és la primera de les aventures de la colla carbassa, formada per cinc amics, 4 són sords!. Són 10 ulls immensos per descobrir... Per a la colla Carbassa la comunicació no és cap problema perquè fan servir tots els sistemes al seu abast:

la utilització dels restes auditius i lectura labial o la llengua de signes, segons les seves preferències. L'acte va acabar amb una divertida escenificació del conte feta per l'Anna Roca. Finalment els convidats van poder gaudir d'una deliciosa xocolatada. Des d'aquí volem donar l'enhorabona a les seves autores.

Experiència bilingüe a l'Escola d'Educació Infantil Germana Rosa Aymerich de Cabriels (Maresme)

Aquest article explica l'experiència d'escolarització d'una nena sorda de 2 anys. Un projecte bilingüe que ha anat creixent de zero. Mostra el grau de sensibilització dels responsables de l'Escola i l'Ajuntament de la població. La coordinació entre la Logopeda i la Mestre de signes. Però, per sobre de tot, mostra la implicació d'una Mestre per establir una comunicació rica amb la seva alumna sorda, donant resposta humana i professional a les seves necessitats especials

Per on començar?

Per on començar? Això és el que jo em preguntava a l'inici d'aquest curs. Jo sabia que tenir la Júlia a la classe no seria cosa fàcil: una nena sorda de dos anys!!, que podia fer jo..., però estava disposada a fer alguna cosa.

Vaig començar a recollir informació d'allà on en podia rebre: el CREDA, Atenció Precoç, llibres, apunts oblidats des de la Facultat, internet... La meva sorpresa va ser que no hi havia una sola manera de fer les coses, si no que cadascú en deia la seva: Oralisme, Llenguatge de Signes (LSC)? La gran pregunta!

No puc negar-ho tenia un cert neguit, no sabia molt bé que fer, tenia moltes idees però no acabava de veure clar que fossin les encertades. El que veia molt clar es que si la Júlia no em sentia havia de buscar un altre manera de entendre'm amb ella, i què millor que aprendre una mica de llengua de signes. Evidentment jo era la mestra, però els seus pares tenien molt a dir. Ells ja havien començat a fer un camí on el llenguatge de signes hi era sempre present, i va resultar que jo vaig arribar a veure-ho igual de clar, potser es que em van transmetre la seva força. Fós com fós, gràcies a ells vaig conèixer un món fantàstic: el de la comunicació per mitjà dels Signes, que em va captivar des del principi. Poc a poc vaig anar aprenent a comunicar-me així, i la Júlia i jo ens vam anar entenent cada cop millor. Com a escola municipal que sòm, vam demanar al nostre Ajuntament que ens posés un reforç unes quantes hores a la setmana, per fer les explicacions en Llengua de Signes. Ens van dir que sí, i sense adonar-me'n la classe de les Girafes es va convertir en una classe bilingüe (llengua oral i llengua de signes). La Júlia cada cop signa més, i s'enten molt bé amb els seus companys, que també saben uns quants signes que ja associen amb la paraula. Molts nens/es de la classe quan verbalitzen els colors o alguns animals, ho fan simultàneament amb el corresponent signe, encara que cap adult els hi mostri com es fa. Fins i tot ara hi ha pares de nens/es oïdors que es comencen a interessar i em pregunten algun signe per poder-li dir alguna cosa a la Júlia. Jo vaig anar-me tranquilitzant i aquell neguit del principi va anar desapareixent deixant-me una seguretat de que allò que feia estava funcionant, veia resultats! La "Julieta", com jo li dic mol-

tes vegades carinyosament, tenia una estructura verbal, feia frases com: *la nina dorm, aquell nen/a vol aigua, aquell nen/a m'ha fet mal...* i dia a dia em va sorprendent amb noves reflexions. Ella s'ha anat fent més madura, i ha anat comunicant-se amb tothom d'una manera espontànea, còmode per ella i això ha fet que es senti molt a gust en el seu entorn.

La Júlia està molt bé amb el seu grup-classe i no té problemes per ser una més, sense diferències. Bé, només una, que amb ella parlem amb les mans, i diria més, també amb la cara: sovint ens entenem només amb una mirada. Tota aquesta experiència m'ha fet veure moltes coses, però sobretot, que bonic es entedres amb algú que estimes, i jo estimo molt a aquesta noieta de cabells rossos i ulls expressius. Ella és molt carinyosa, i des del principi es va fer estimar molt, jo crec que li he donat un bocinet de mi, si més no he intentat fer el millor possible la meva feina, però ella pot estar segura que sempre estarà en un gran trocet del meu cor.

Text:
Thaïs Figarola
Mestre.
Escola d'Educació Infantil Germana Rosa Aymerich de Cabriels

...SENSE ADONAR-ME'N
LA CLASSE DE LES GIRAFES ES VA CONVERTIR EN UNA CLASSE BILINGÜE (LLENGUA ORAL I LLENGUA DE SIGNES)

El universo se me cayó encima

Text:
Maria González
Mare de la Carla

Tal vez por ser hija de padres sordos, tal vez por ser madre, a los pocos meses de nacer mi hija, sabía que Carla era sorda. La familia, incluyendo a mi marido, era bastante reacia a aceptarlo, hasta que un médico lo confirmase. Y así fue, a los 6 meses de nacer, le diagnosticaron una sordera profunda bilateral. Nuestra hija es sorda.

A mi marido se le cayó el universo encima al saber la noticia. Me imagino que es algo por lo que pasamos padres y madres cuando a nuestro hijo/a se le detecta

alguna enfermedad o disminución; pero la familia es un pilar muy fuerte de apoyo y es algo para agradecer.

Yo, como hija de padres sordos pensaba que lo conocía todo sobre el mundo del sordo, pero tengo que reconocer que no es lo mismo ser hija de sordos que ser madre de una niña sorda. La vivencia y el trato es diferente porque yo era la niña que trataba con unos adultos y ahora soy la adulta que trato con una niña. Es ella la que tiene que aprender la lengua de signos, no yo.

Carla tiene una gran ventaja respecto a otros niños/as sordos/as y es que la lengua de signos es la lengua que se ha hablado en mi familia desde siempre, es mi primera lengua y también la suya. Carla ha tenido mucha suerte ya que tiene unos abuelos maternos sordos i una tía materna que hablan la lengua de signos, y por supuesto, unos padres que también la hablan. En ningún momento se ha planteado el dilema de una educación oralista, porque es algo que ni se nos ha pasado por la cabeza. La len-

CARLA TIENE UNA GRAN VENTAJA RESPECTO A OTROS NIÑOS/AS SORDOS/AS Y ES QUE LA LENGUA DE SIGNOS ES LA LENGUA QUE SE HA HABLADO EN MI FAMILIA DESDE SIEMPRE, ES MI PRIMERA LENGUA Y TAMBIÉN LA SUYA

gua de signos es su idioma y el nuestro también.

Desde aquí debo decir que estamos muy orgullosos de Carla por como es y por lo que es. Una niña llena de vida y alegría, una niña muy despierta en todos los sentidos y, quien sabe si el hecho de su falta del sentido de la audición no le ha desarrollado los otros sentidos aun más.

Postgrado y Curso de Extensión de Especialización en Comunidad Sorda

Curso 2002-2003

Universitat de Barcelona. Facultat de Formació de Professorat. Divisió de Ciències de l'Educació

La Universitat de Barcelona impartirà el primer **Postgrado y Curso de Extensión de Especialización en Comunidad Sorda**. Está dirigido a personas sordas y oyentes interesados en programar, desarrollar y evaluar proyectos de intervención social y educativo con el colectivo de personas Sordas y Sordociegas. Tiene una duración de 2 años y se impartirá en el Campus de Vall d'Hebrón. La Dirección del curso corre a cargo de la Dra. M^a del Pilar Fernández Viader del Departamento de Psicología Evolutiva y de la Educación. Para más información contactar con el Departamento al teléfono 93 312 58 20, por fax al 93 402 13 68 o a través del correo electrónico: pfernandez@psi.ub.es.

Tenir un fill sord i una identitat sorda

Érem al gener de l'any 1993 quan van fer la 3a ecografia d'un control del embaràs del nostre primer fill que havia de néixer als voltants de Sant Joan, hi vaig anar sola ja que en Josep Maria treballava i li era impossible d'acompanyar-me, el resultat fou d'una evolució completament normal, vaig preguntar pel sexe del fill que duia i el doctor que m'atenia hem va dir que el bebè estava en una posició que impedia veure amb certa seguretat si era nen o nena, que s'havia de moure i així poder veure amb més claredat i sense error, per fer-lo moure va agafar un ninot de goma, recordo que era un aneguet groc, que emetia un soroll i el va posar damunt de la panxa alhora que seguia observant per la pantalla del monitor per tractar de veure el sexe, el fetus no es movia, l'aneguet feia soroll i soroll, res, seguia immòbil, vaig deixar de mirar al monitor de TV i observar la cara del doctor, de fet no feia molta calor érem al mes de gener, però ell estava ben vermell, suant i amb cara de preocupació, en aquell moment vaig saber que aquell fetus, el meu fill, era sord, veia les palpitations del seu cor i això hem deia que era viu i que si no es movia era senzillament perquè no sentia l'aneguet, quan menys ens ho esperàvem es va moure i va deixar veure clarament que es tractava d'una nena. El pobre Doctor no sabia que dir-me, crec que el vaig tranquil·litzar jo abans que ell a mi, li vaig recordar que els pares d'aquella nena érem sords i per tots els antecedents familiars per totes dues bandes i que hi havia grans probabilitats que els fills ho fossin, no necessàriament però si molt possiblement.

Camí a casa recordava els moments en que en Josep Maria i jo havien comentat la possibilitat que els nostres fills fossin sords, recordava la il·lusió que teníem en aquest fill i que seria sempre benvingut

tant si era sord com oïdor, però sempre acabàvem dient que naixia sord ho celebrariem doblement.

En Josep Maria va saber que aquell fill que esperava seria amb tota probabilitat sord però no va voler conèixer el sexe fins el dia de naixement.

Els mesos d'embaràs van transcorre amb total normalitat, la criatura va voler sortir abans d'hora i va sortir a les 36 setmanes i per fi en Josep Maria va conèixer el sexe d'aquell bebè. Vam esperar fins al últim moment per anomenar-la, recordo que abans de donar-li un nom li vam posar un signe personal per identificar-la, signe inequívoc de la nostra forta identitat sorda.

... RECORDO QUE ABANS DE DONAR-LI UN NOM LI VAM POSAR UN SIGNE PERSONAL PER IDENTIFICAR-LA, SIGNE INEQUÍVOC DE LA NOSTRA FORTA IDENTITAT SORDA

De fet a les nostres famílies la sordesa es un senyal d'identitat i de pertinença a una Comunitat i Cultura Sorda dins d'una altra cultura com ho pot ser la Cultura Aranese dins la Catalana, de la que forma part, totes dues s'avenen, totes dues son compatibles i totes dues son acceptades.

Similar experiència vam tenir amb el nostre segon fill, un altra nena i també sorda.

Som conscients que la nostra experiència només la poden entendre els sords, som conscients que els pares oïdors no poden entendre que celebràssim doblement el naixement d'un fill sord, això només ho entendran els vostres fills sords.

Text:
Cecília Solanes
i Josep Maria
Segimon
Pares de la Simona
i la Clara

Text:
Eva Jané

APSOCECAT Associació catalana de pares i mares de sordcecs

Al nostre país hi ha pocs treballs, que siguin competents, d'investigació sobre sordceguesa. Per això és un honor per a nosaltres poder presentar aquest anàlisi de la situació del col·lectiu fet per una jove amb gran sensibilitat i moltes ganes d'aprendre.

Anàlisi del grup familiar i dels professionals que treballen amb el sordcec

Família

La població sordcega és molt heterogènia. L'etiologia de cada sordcec marca factors claus per poder atendre aquestes persones adequadament:

Sordceguesa congènita:

En aquest cas, l'objectiu és treure el nen del seu encantament cap a ell mateix (per manca d'estimulació exterior).

Sordceguesa adquirida:

En aquest segon cas hi ha d'haver una protecció familiar intensa en els primers moments, perquè l'afectat senti confiança. Però aquest excés de protecció no pot durar indefinidament. Un cop superat el primer cop, s'ha de deixar de sobreprotegir l'afectat. Cal deixar que aquest visqui les experiències personals que li resultaran imprescindibles per la seva futura convivència amb la lesió.

És imprescindible enfocar el desenvolupament de la persona des de la perspectiva del que és capaç de fer. Per estimular el desenvolupament personal d'un sordcec hem d'actuar, per tant, segons aquests punts: el grau de déficit sensorial, l'ordre amb què s'han esdevingut els déficits i el moment d'aparició.

A partir d'aquesta informació prèvia:

- Podem fer programes de recolzament real, pensant en les seves possibilitats i no pas en les seves deficiències. Aquests programes específics s'han de donar a conèixer a tots els qui hauran d'estar en contacte amb ells.
- L'avaluació del desenvolupament d'una persona sordcega ha de ser multiprofessional (pares + professionals + institucions socials + recolzament polític).
- Tots els qui han d'estar en contacte amb persones sordcegues han de conèixer les habilitats comunicatives i socials. Després de la supervivència física, la comunicació és la més bàsica i vital de totes les necessitats.

Problemes i dificultats–necessitats–recursos

La següent distinció en tres grups es correspon a tres nivells d'autonomia i adaptació

1. Més dependents

Descripció de la situació vital:

Dins d'aquest grup hi ha els infants afectats per la sordceguesa abans del desenvolupament de la parla (etapa pre-lingual). Per tant, presenten una absència de llenguatge. Són casos que sovint presenten problemes de comportament: retard, passivitat, estereotípies, dificultats d'atenció, etc..., ja que l'aïllament que aquests sordcecs tenen respecte al món exterior és tan fort que sovint els fa caure en disminució psíquica i fins i tot psicòtica, de manera que sovint se'ls confon amb autistes i aquest diagnòstic equivocat no ajuda a enfocar bé el tractament.

Problemes:

Aquests nens no poden adquirir de manera natural

les bases fonamentals de l'aprenentatge i la comunicació: l'associació, la imitació, la diferenciació, la generalització... són habilitats que no poden adquirir per ells sols. Si ningú no els educa, viuen en el caos. Algú haurà d'ensenyar-los a mastegar, a seure, a caminar, a controlar els esfínters,...

Aquests nens solen tenir un grau molt baix de tolerància al dolor i a la frustració i —com no poden explicar què els passa (a causa de les dificultats comunicatives amb l'exterior)— això crea una situació d'angoixa familiar.

Necessitats:

Dels pares i/o familiars: Recolzament d'una Fundació Tutelar que vetlli pels drets del fill i els garantitzi una vida el més integrada i independent possible.

Programes de Respir que els permetin trobar-se amb altres pares i compartir experiències, apsocecat organitza "respirs" un cop de setmana al trimestre. Són trobades amb les famílies.

Interacció i integració individualitzada: Atenció continuada d'algú que li faci prendre part dels canvis diaris i que li afavoreixi l'exploració activa de l'entorn.

Mediació entre el món exterior i l'interior: Se li han de donar mitjans, seguretat i estabilitat per organitzar el caos en el que viu.

Recursos:

El projecte de voluntariat proposat per apsocecat — per fer suport de 24h mensuals a la llar— seria un recurs per donar resposta a la necessitat que té el nen/jove Sordcec quan arriba a la seva llar - després d'una jornada de treball al col·legi.

al carrer, a les botigues, a les activitats d'oci,...

Necessitats:

Ampliar el seu àmbit normal de relacions, de vegades massa dependents de la família i obrir-se noves vies d'actuació personal

Recursos:

Programes educatius que inclouen també l'àmbit professional i social.

3. Independents

Descripció de la situació vital:

Sordcecs amb un bon nivell de comunicació i maduresa personal. Els Sordcecs inclosos en aquest

sordceguesa

Les funcions de la mediadora (punt de referència molt important per al Sordcec) perquè el Sordcec desconnecti del seu món individual són:

ANTICIPAR-ORIENTAR-INTERACCIONAR. Tornar a la mateixa activitat, amb el mateix educador, cada dia de la setmana, és una manera d'anar creant anticipacions de totes les activitats i successos. La mediadora utilitza calendaris organitzats segons sigui la millor via sensitiva del nen (la visual, la tàctil,...). Aquests calendaris estructuraven l'espai i el temps a partir d'objectes que funcionen com a formes simbòliques. Això permet que el nen Sordcec passi de l'objecte real (sensible) al llenguatge (abstracte), per mitjà dels símbols.

La segmentació de les accions és la metodologia més estesa per educar aquests nens. Quan un nen ja ha après a fer una activitat completa pel seu compte, podrà escurçar-la al seu gust. Ja no caldrà que segueixi tots els passos / moviments apresos a través del que s'anomena "acció en cadena cap enrera".

2. Sordcecs que depenen d'un ambient estable que els ofereixi seguretat afectiva i psíquica

Descripció de la situació vital:

Són Sordcecs amb un nivell d'autonomia personal suficient en els actes de la vida quotidiana, però depenen de l'àmbit familiar on viuen, de l'ambient educatiu, etc. Són capaços d'utilitzar codis de comunicació convencionals (pictogrames, LS,...) i, per tant, s'adapten millor a la realitat.

Problemes:

Pot ser que tinguin unes capacitats de comprensió i d'expressió personal limitades i això els dificulti una major integració social fora del seu àmbit quotidià:

tercer grup són molt conscients de la pròpia història personal i familiar, de les dificultats i dels propis desitjos. Són Sordcecs que han après a conviure harmoniosament amb la pròpia discapacitat.

Problemes:

La "minusvalia social i ambiental" és un dels problemes que aquest col·lectiu sent amb més intensitat: el que determina el grau de desavantatge social i ambiental que experimenta la persona sordcega, és la conducta de la societat en general, i dels polítics en particular. De vegades la família els colla massa i els priva llibertat. El món laboral, de l'oci, de les relacions,...en general tampoc no està adaptat a les necessitats físiques i comunicatives dels Sordcecs.

Necessitats:

Atenció adequada a nivell comunitari i domèstic. Generalitzar un coneixement més profund de la Sordceguesa i fer-lo especialment extensiu als familiars dels afectats i a totes aquelles persones que estaran en contacte amb els sordcecs.

Recursos:

El testimoniatge dels propis Sordcecs inclosos en aquest tercer grup es converteix en un recurs humà positiu i valuós per a la resta de la societat. Els més aptes per expressar-se pertanyen a grups de pressió orientats a canvis legislatius. Altres, ofereixen informació i recolzament.

Feu-vos sòcis d'APANSCE

Associació de Pares de Nens Sords de Catalunya

c/Pere Vergés 1, 11a planta (Hotel d'Entitats la Pau) 08020 Barcelona. Telèfon 617 000 268 Fax 93 410 92 09

1. INSCRIPCIÓ FAMILIAR

Nom i cognoms pare

Nom i cognoms mare

1er fill

Escola

sord oient Data naix. / /

2on fill

Escola

sord oient Data naix. / /

3er fill

Escola

sord oient Data naix. / /

Adreça

Telèfon

Quota anual: 30 euros

(inclou subscripció a la revista "l'Espai")

2. INSCRIPCIÓ DE SUPORT

Nom i cognoms/Empresa

Empresa

Adreça

CP

Telèfon

Fax

E.mail

Quota anual: 30 euros 60 euros

(inclou subscripció a la revista l'Espai)

3. SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA L'ESPAI

Nom

1er cognom

2on cognom

Empresa

Adreça

CP

Població

Telèfon

Fax

E.mail

Quota anual: 9 euros

DADES BANCÀRIES

Entitat

Titular del dipòsit

Entitat

Oficina

D.C.

Compte

(en total 20 dígits)

Sol·licito que fins nou avis carregueu en el meu dipòsit els rebuts presentats per l'Associació de Pares de Nens Sords de Catalunya. APANSCE

Signatura del titular del dipòsit:

Envieu aquesta butlleta a APANSCE. Fax 93 410 92 09

Visiteu la nostra pàgina a internet i estigueu al dia de les reunions i activitats de l'associació: www.apansce.com

amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament